

האיירה פניך על עבודך

יצא לאור ע"י

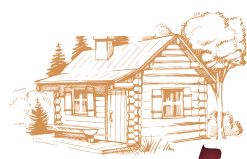

מערכת ברסלב

החומר הנשמה של
מבקשי ה' באורו הברור
שג' רבינו הקדוש
רבי נתן מברסלב ז"ל

כי תבא - נצ"י שנת ה'תשפ"ג

לחץ אימה וחרדה מ'הימים הנוראים'

חבזרה אין טולטטין

נעשה חשבון הנפש על כל מעשינו, אמנם ראה נא את גודל רחמינו ית', המלך בעצמו מודיע לנו לפני המשפט את אשר נעשה כדי שנצא זכאי בדיון! הוא קבע ימי סליחה במטרה שנובא אליו ונבקש כפרה על כל מה שחטאנו לפניו! זאת ועוד ביום הדיון בעצמו הוא מסר לנו את הכלי אשר על ידה הוא עומד כביכול מכסא דין לכסא רחמים! הכל כדי שנהיה נקיים ונצא זכאים בדיון! הישנם ימי רחמים יותר מאלו?

ממעלת שגב קדושת הימים הבאים לקראתנו לשלום? בתחילה היסר ר' יודל ולא רצה לענות, אך כעבור דקות ספורות התיישב בדעתו אולי יוכל ר' חצקל להיות לו לעזר, אשר על כן הוא פרש לפניו את מעוקתו, הנה מידי שנה כאשר מתקרבים ימי הסליחות וימים הנוראים נופל עלי מין כבדות של לחץ ואימה, כך - שאם מותר לומר - אני מרגיש עמוק בקרבי כעין הרגשה שאני מצפה שכבר יעברו הימים הללו חיש מהרה!...

ימי הסליחות ממשמשים ובאים. ר' חצקל שמש מתכונן אליהם בכובד ראש, הן על כתיפו מונח תפקיד חשוב מאין כמוהו בימים הללו.

ר' שמע"ל תמים שנכנס אף הוא לצריף ושמע סוף דבריו של ר' חצקל התערב ואמר: מוכרחים אתם לשמוע את אשר שמעתי אתמול בשיעור הקבוע אחר תפילת מנחה, ר' בער"ל דיון למדו עמנו מסכת ראש השנה, שם לדמנו על המחלוקת בין רבי אליעזר לרבי יהושע מתי נברא העולם, רבי אליעזר סבר שבתשרי נברא העולם, ורבי יהושע סבר שבניסן נברא העולם, והנה אנו פוסקים תמיד כרבי יהושע כלפי רבי אליעזר.

ר' חצקל האזין בקשב רב לדברי ר' יודל, ואחר אמר: קודם כל אגלה אונן שרבים טובים מתהלכים בהרגשה זו, יש אחד שאין לו כוח ומוח לאריכות התפילות בביהמ"ד... ומה גם לשהות שעות רבות בביהמ"ד - והוא רעב וצמא... ויש אחד שמצטייר במוחו כאילו עומדים על גביו עם שבת ומקל להכותו בעונשים על עוונותיו... וכן כל כיצא בזה.

מידי שנה בשנה צועד הוא באשמורת השניה של הלילה בין בתי העיירה, בידו האחת הוא מחזיק את עשית הנר להאיר את החשיכה והעלטה, ובידו השניה הוא דופק על חלונות הבתים 'קול דודי דופק פתחו לי', להקיץ ולעורר לבקש סליחות ולהתחנן לפני הבורא ב"ה. בניעומו ובשובה נחת מתעוררים בני העיירה לקול המנעים בכיסופין: "ישראל עם קדוש, שטייט אויף צו סליחות, שטייט אויף צו סליחות, צו עבודת הבורא!..."

וא"כ נשאלת השאלה למה אנו עושים ראש השנה בחודש תשרי, הרי לפי רבי יהושע צריכים לקבוע את ראש השנה בחודש ניסן. על שאלה זו צייטט לנו ר' בער"ל לשון קדשו של אחד מהראשונים כמלאכים רבינו הר"ן (ר"ה דף ג. א. גופי הר"ן), כאשר שכונתי אותם גדלה התפעלותי ורשמתי אותם על הנייר למען יעמדו נגד עיני.

אזי בראשונה בוודאי שיש להתפלל על זה, לספר לפני השי"ת כל ההרגשות והפחדים שמרגיש כפי שהורגו רביה"ק, ובוודאי ברצונו ית' יוכל להתקיים אצלו הכתוב 'נתת שמחה בלב' ולהיות חדות ה' מעוזו באלו הימים. ושוב יוכל האדם לעזור לעצמו ע"י כל מיני עצות להנעים ולהמתיק עליו את התפילות, כגון להתפלל במחזור עם פירוש להבין ולהשכיל מתיקות תיבות התפילה, כך שהתפילות יתהפכו למרוזמות ועילאות.

הן אצבעותיו דא לדא נקשן על החלונות וכתוצאה מכך הן כואבות ודואבות, והרי בתוקף תפקידו לשרת בקודש צריכים אצבעותיו להיות שלימות וראויות לכבד את בית ה' ואת הבאים בצילו, אשר על כן השנה עלה בליבו להקל במקצת על עבודת ה"דפיקה".

ר' שמע"ל מוציא מחיקו נייר, פותח את קיפולו ומקריא: "ונראה לי שרצה המקום לזכות את ישראל בדינם ורצה לדון את ישראל בזמן שהוקבע לכפרה ולסליחה, שלפי שנתרצה הקב"ה ביוה"כ הוקבע יום סליחה לדורות, שמראש השנה ועד יום הכיפורים התחיל הקב"ה להתרצות למשה וביום הכיפורים נתרצה לו לגמרי, ולפיכך רצה הקב"ה לדון ברותיו בזמן שהוקבע לכפרה ולסליחה" ע"כ לשו"ק.

ואחרי ככלות הכל הרי ימים הללו נקראים בשם "ימי הרחמים והסליחות". ובל נשכח דברי רבינו הקדוש בספה"ק שיחות הר"ן "בראש השנה צריכין להיות שמח, ולחשוב רק מחשבות טובות שייטיב השם יתברך עמנו".

ממחשבה למעשה, תוך דקות ספורות הוא עומד ניצב תוך צירוף הצר של ר' יודל סטאלער, הלה היה עסוק באמירת 'תיקוני זוהר' כנהוג בימי אלו, וכשהבחין בנכנס הוא הציב סימן היכר היכן הוא אוחז נשקו והניחו מידו.

עתה כבר אורו פניו של ר' יודל ג"כ שהודה בכל לב לידידיו שהאירו את עיניו על ההבטה הנכונה על הימים הממשמשים ובאים.

אשר על כן אנו צריכים לצאת מה'מוחין דקטנות' ולהגדיל את שכלנו בהעמקת נועם הימים אשר לקראתנו.

'הנה ימים באים' - פונה אליו ר' חצקל - 'הרי ידוע לך על עבודת הקדוש המוסלת עלי בימי הסליחות לדפוק ולעורר את ישראל עם קדוש לסליחות, חשבתי אולי תוכל לתקן לי פטיש קטן - קורנס - ובראשו בד עבה, אשר על ידו אוכל לדפוק בניחותא על החלונות, כולם יתעוררו ואני את אצבעותי הצלתי מכאב!...

תיכף ומיד פונה ר' יודל להכין את הקורנס המדובר, תוך כדי כך ממשיך ר' חצקל להשמיע דיבורי אמת על רוממות הימים הקרבים ובאים.

אך הנה הוא מבחין בפני ר' יודל שמתכרמכים קימעה, בעדינות וברצון טוב שאל ר' חצקל את ר' יודל: הגד נא לי ר' יודל, למה פניך מתכסים בעננה כאשר אני מדבר

על הטוב יזכר
מחבר: **חיים משה**
אחיו מחבר: **נחמן שמעון האסר**
ירושלים
שנת ה'תשפ"ג
לע"נ אמם מרת מרים בת ר' אהרן עזר ע"ה
תוא נשמתה צוידה בצירוף חיים

על הטוב יזכר
מחבר: **אלישע גבריאל ניימאן**
ירושלים
שנת ה'תשפ"ג
לרגל שמחת הולדת בתו למז"ט
ימלא ה' כל משאלות לבו לטובה

על הטוב יזכר
מחבר: **איתמר לייפער**
ירושלים
שנת ה'תשפ"ג
לרגל שמחת אירוסים בתו למז"ט
ימלא ה' כל משאלות לבו לטובה

על הטוב יזכר
מחבר: **שמואל ברוך קאהן**
קריית זאב
שנת ה'תשפ"ג
לרגל שמחת אירוסים בתו למז"ט
ימלא ה' כל משאלות לבו לטובה

על הטוב יזכר
מחבר: **יואל זילבערשטיין**
קריית זאב
שנת ה'תשפ"ג
לרגל שמחת נישואי בתו למז"ט
ימלא ה' כל משאלות לבו לטובה

על הטוב יזכר
מחבר: **משה אונגער**
כאנסי
שנת ה'תשפ"ג
לרגל הכנסת בנו לעול העוהרה והמצות
ימלא ה' כל משאלות לבו לטובה

על הטוב יזכר
מחבר: **שמואל צבי שיינבערגער**
ירושלים
שנת ה'תשפ"ג
מחשבוני תומכי המערכת
לרגל שמחת הולדת בתו למז"ט
ימלא ה' כל משאלות לבו לטובה

על הטוב יזכר
מחבר: **נחמן ליברמנט**
ירושלים
שנת ה'תשפ"ג
מחשבוני תומכי המערכת
לרגל שמחת הולדת בתו למז"ט
ימלא ה' כל משאלות לבו לטובה

שלא ציירתי בדעתי איך זה יכול לקרות, אך "גאט איז גרויס מוויסט גאר נישט"...

אכן שמע אלקים הקשיב בקול תפילתי

באותה תקופה ניהלתי בביתו גמ"ח של ספרי התחזקות על אמונה ובטחון וכי"ב, ובדיקו אז היו צריכים לקנות ספרים חדשים מאחר שהישנים כבר בלו, על כן הלכה ב"ב תחיל למוציא לאור של הספרים הללו לקנות ספרים חדשים, הלה הוא יהודי ספרדי ירא וחרד ועובד ה' בתמימות, וכאשר הבין ממנה שבעלה - אני - הפך לנסוע לאומאן והיא חוששת מזה עד מאוד, הוא הגיב במשפט קצר ואמר: "אני איני ברסלב'ער חסיד ואיני נוסע לאומאן, אבל דבר אחד אני רואה להדיא, שכל מי שחוזר משם הוא מלא שמחה וחיות!"...

ב"ב חזרה משם ואמרה לי, אילו היה אומר שהוא בעצמו נוסע הייתי אומרת שאין דבריו כלום, אך עכשיו שהוא עצמו אינו נוסע והוא אומר כברים הללו, ראוי וכדאי להאמין לדבריו...

אז ראיתי בחוש שפעם כח התפלה אפשר לפעול תמיד בכל מצב, כי הישיתי בתפילתי להדיא שאני רוצה וצריך לנסוע, אך אני רוצה לגרום עגמות נפש וצער, ואכן שמע אלקים הקשיב בקול תפילתי, חכיתי בשנה ההיא לנסוע לאומאן בשלוח וברונוע ולאחות לתיקונים הנוראים שזוכים כל הבאים לצדיק על ר"ה.

אמנם מצד הקרובים עדיין לא ידעו מאומה על כך שאני ברסלב'ער, ומה יגידו ומה יאמרו על כך שהייתי באומאן, ובי"ב אחרי זה היה התמוגג הפחד והיום כבר אין צורך להסתיר דבר אמת...

תחשוב פעמיים ושלש לפני שאתה מתקרב לברסלב...

אמנם תועלת רבה יש למניעות כי מהם אנו למדים למידים שכאן מונח האמת, שהרי אם אברך יתחבר לחסידות מסוימת של מינו, לא יעשו מזה עסק שלם, אך אם "חלילה" יקח את עצמו לקיים צעותיו של רביה"ק, אז ירמוו קול תרועה וילח, וצריך להחזיק הדבר בסוד נעלם, אין זה אלא מפני שכולם מבינים ויודעים שכאן מונח משהו שמשנה את האדם, ולכסוף גם ישיעורו על ההוא שינוי מבורך לטובה.

וכמו שנסמך על הגה"ק רבי דוד צבי הגדול זיע"א חמיו של מורינו הר"ה רבי נתן זיע"א שאחר התקרבות חתנו שאל את בתו אם הוא עדיין לומד, וכשהשיבה בחיוב שהוא לומד עד יומיו מרדק, הוא אמר לה שיתחרש ויניח לו לעבוד את ה' כרצונו.

זכורני באחד שהיהיר אותי בתחילת התקרבותי שברסלב אינו כמו שאר מקומות שאפשר לטעום קצת ולעזוב, ברסלב זה מקום שאם אתה מתחיל בזה תיקח בחשבון שזה ילווה אותך עד זיבורה בתרי"א, תחשוב פעמיים ולשלוש לפני זה, אם אתה נכנס לא תמצא את הדרך לצאת...

הבנתי לעומתו ואמרת לי, אין לך מושג כמה שאתה מחזק אותי כעת, בדבריך אתה מחדד ואומר שיש מונח האמת לאמיתו, שיש ממצא "הדבר", שם יש דרכי עבודה לכל אחד מתוך תקווה ונחמה לכל מצב בעולם...

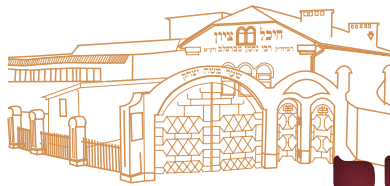
הלטאי שלא רצה לשמוע ממנו קריאת התורה

שוב היה מעשה בתקופה ששימשתי כבעל קורא בבית מדרש אחד, וכשתנוודע לאחד המתפללים שנתקרבותי לברסלב הוא גינש אלי ואמר, שכפי הידוע היה הגה"ק רבי יהושע לייב דיסקין זצ"ל מחור בראש השנה לשמוע כמה שיותר תקיעות ע"ד מקרא כתוב 'יום תרועה יהיה לכם', כך שכל בעלי התקיעים בירושלים היו מגיעים אליו לתקוע במשך היום, ואמר לי הלה, שכאשר היה מניע בעל תוקע ברסלב'ער לא רצה לשמוע ממנו, באמרו שכאשר יהודי מן המנין תוקע אזי הוא תוקע, אך כשברסלב'ער תוקע הוא מכוון בתקיעות, ומי יודע מה הוא מכוון ואם אפשר לצאת ממנו...

וכך הוא רצה לרמוז עלי שמי יודע מה אני מעשה בקריאת התורה. הגם שלאחר בירור אצל זקני ירושלים, מעשה זה לא היה ולא נברא, אמנם אמרתי לו: "אני לוקח מזה חיוק נפלא", יש הסכמה מרובה יהושע לייב דיסקין זצ"ל שברסלב'ער חסיד אינו עושה דברים שיש להם חשבון, אצל אחרים יש מושג שאפילו 'תקיעת שופר' אינו חושב מה הוא עושה, אבל ברסלב'ער חסיד, הוא חושב מה הוא עושה, כזה דעת דקדושה, הוא חי מה הוא עושה.

מי יוכל לקלקל את החיות והשמה?

בזמנו כשהרציתי את המניעות שלי לפני רבי צבי חשין

מבקשי השם שמצאו מנוח בצל רבינו הקדוש

בציורו חמדתי

הרה"ג יוסף בנדיקט שליט"א - מאנטשענסטער

"איני חסיד ברסלב ואיני נוסע לאומאן, אך זאת אני רואה שכל מי שחוזר משם מלא שמחה וחיות..."

באמת לא יודע מאומה...

אני זוכר בעובדא שהיה אז, השתתפתי באיזה כינוס של חסידים מכמה מיני גוונים, והנה אני שומע שיחת חולין של שני חסידים, האחד אומר לשני הבט וראה שברסלב'ער חסידים לא הגיעו לכאן, כנראה שאין הם מקדישים זמן להתנסות לדבר החשוב הזה, מזלזלים הם בכל היקר וחשוב לנו, השיב לו השני ואמר, טועה אתה בהגדרה עליהם, הם לא הגיעו לכאן לא מפני שמזלזלים ואינם מחשיבים את העניין לשמה נתכנסו, אלא אדרבה הם פשוט מחשיבים משהו נגדו הרבה יותר...

זה תפס אותי על נכון, אכן חסידי ברסלב לא מזלזלים בשום דבר קדושה, אלא הם מחשיבים ומייקרים דברים רמים וגבוהים יותר, כי רואים כזה דעת, כזה העכעקייט וגדלות כזה דעת כזה... וכפי שאמר הרה"ק רבי אברהם ב"ר נחמן זיע"א "שאפילו אלף שנים אחרי התחייה לא נבין שיחת חולין של רבינו", אשר על כן שווה להם לזרוק כל החכמות האחרות לעומת אמת מופלא כזה...

וממילא כאשר מקבלים קצת השגה בדעת דקדושה הוא נופלים הרבה מהמניעות, כי הרי אני מרוויח כעת אוצרות גדולים יקרים ושונים הון רב, א"כ מה לי להתחוב או להתייחס לעלבון של בן אנוש שרדיין לא השיגה, ומשל למה הדבר דומה למי שמונח בכיסו סכום של מילון דולר, ומן הצד הוא שומע אחד ששוחק עליו על שנעלו מלוכלך בטיט, הרי מרוב שמחתו הוא אינו שומע כלל, כך כאשר שטיגים קצת את הדעת שרביה"ק מוריד לנו ואת הרפואות העצומות שמקבלים עי"ז אז כל המניעות אינן מוצאים מקום כלל.

הארה ונחמה מן השמים

בהתקרב ימי ראש השנה השתוקקתי מאוד לקיים רצון רביה"ק להיות אצלו על ר"ה, אך למעשה לא זכיתי לנסוע אז, אני זוכר איך שבליל ער"ה 'זכור ברית' ישבתי באיזה בית מדרש בשברון לב, שפכתי את ליבי על רצוני להיות על ר"ה אצל הצדיק ולא זכיתי לכך, לקחתי בידי ספרה"ק ליקוטי מוהר"ן ואמרתי: "הייליגער רבי, הנה אני פותח עתה ספרך הקדוש, ונא שלח לי דברי חיוק ונחמה..." פתחתי את הספר ובדיקו נפתח לי בתורה מ"ט ח"א שם אומר רביה"ק (א"ת ה'): "וזה בחינת בראשית" ב ראשית, היינו שני ראשים, והם ראש השנה וניסן, שגם ניסן הוא ראש השנה", והיה זה לי הארה נפלאה כאילו רביה"ק מנחם אותי ואומר: הרי היית אצלי בראש חוד שניסן, הרי"ז כאילו היית אצלי על ר"ה...

גם 'אני' יכול לנסוע לאומאן ראש השנה?

תיכף ממוציא ראש השנה התחלתי להשתוקק ולכסוף להתפלל ולהתחנן שאזכה בשנה הבאה להיות על ציונו הקדוש, בתחנונים שבסוף כל תפילת שמו"ע הייתי מוסיף תמיד תפילה על זה, ולפעמים מרוב געגועים אף הורדתי דמעתי ויכח ספיפר רביה"ק על שני צדיקים שרצו לנסוע לארץ הקדוש, האחד אמר שא"צ רק כסף לנסיעה ונוסעים, והשני אמר שהממון הוא חלק טפל, והיעקר הוא התפילה וההשתוקקות, ואכן ר"ה השני זכה לחבוק עפר הארץ הקדושה, כמ"כ כי לזכות להיות על ר"ה אצל רביה"ק היעקר הוא תפילות כיסופין והשתוקקות.

ההתקרבות היה עדיין בגדר 'סוד', זה היה עדיין מאד קשה בבית, הגיע חודש אלול ואני אנה אני בא, מצד אחד ידעתי שאני חייב לנסוע, ומאידיך לא רציתי לנסוע בלב קשה ולהשאיר בבית הרגשה עכורה, אשר על כן תפסתי אומנות אבותינו בידי, וכפי עצות אמונה של רביה"ק שפכתי שיח ושוועה לפני השי"ת שהדבר יתקבל בנקל ובענימות, הגם

התקרבותי התחילה אודות ל"הערה קטנה" של ידיד... היה זה כמה שנים אחר חתונתי, מקום לימודי היה בשיבת 'מיר' בירושלים עיה"ק, שם הייתי מאוד מקורב להאגון הגדול רבי צבי חשין שליט"א, ביום מן הימים העיר לי חברי למה שלא אלק גם לשיעורים שהוא מוסר, אמרתי לו שאין לי שום שייכות עם תורת ברסלב ומה לי להטות אוזן לשיעוריו, אמנם הוא שחוף משיעור בליקוטי מוהר"ן הוא מוסר ג"כ שיעור בזה"ק ואני יכול ללכת לשיעור זה, על זה הסמתי עמו.

אליבא דאמת היה לי קצת הכרה עם ברסלב, זאת בהיות שבידלתי גרנו בשכנות למשפחה של חסידי ברסלב, אך אני כשלעצמי הסתכלתי עליהם כאילו הכל הוא רק אמונה בתמימות בלי עמקות הדעת, והלא גם אני חוננתי על ברכי האמונה התמימה, וא"כ מה יתן ומה יוסיף לי לשמוע שיעורים בתורת ברסלב.

למה א"א ללמוד בלי לערב את רבי נחמן?

התחלתי להשתתף בשיעורים של זוה"ק, רבי צבי פותח ספר הזוהר ומקריא מתוכו שורה אחת, והנה הוא פותח לרווחה ספרה"ק ליקוטי מוהר"ן ומסביר בטוב טעם ודעת את דברי זוה"ק עפי" דברי רביה"ק בכמה מקומות.

בתחלה זה לא מצא חן בעיני, כי מי שהוא עדיין בחוץ חושב למה צריכים חסידי ברסלב להניס את תורתם בכל דבר? למה אי אפשר ללמוד זוה"ק בלי לערב דברי רבי נחמן... האם הכל הולך וטובב סביב דרך העבודה שלהם?

אולם במשך הזמן כאשר זכיתי לטעום מעט ולהרגיש קימנא האי דעת דקדושה המונח בספרי רביה"ק, התחלתי להבין שאכן כך הם פני הדברים, רביה"ק מוריד דעת גבוה כזה שיכולים למצוא כל העצות וכל המהלכים בדבריו הק, וכמו למשל בלימוד זוה"ק, כאשר לומדים זוה"ק מתובל בדברי רביה"ק המדבר מעניין זה, אז הם מקבלים הארה אחרת לגמרי, ואדרבה הדברים מתקבלים בכלים הרואים לעובדא ולמעשה.

נסיעה לרופא בחו"ל, רופא הנפשות

באותה תקופה היה לי בן שטרם מלאו לו שבע שנים, וכאשר שמעתי על העניין הגדול להיות על ציון רביה"ק לפני שבע שנים השתוקקתי לקחת את בני שמה, אז עדיין לא ידעו מזה שאני מקורב, כך בבית בסודי סודות ממש, טענתי שאף בלי קשר לברסלב'ער הרי רביה"ק הבטיח שכל מי שיבוא עי' חסד, ומי יוכל למלאו לו שבע שנים זכה להיות משומר מן הקטא, וקרי יוכל לעמוד נגד הבטחה כזו של צדיק. סוכם שאני אטע עם בני אך הכל צריך להיות סוד כמוס, אפילו לילד אמרנו שאנו נוסעים לרופא בחו"ל... אכן רופא הנפשות... נסענו לקראת ר"ח ניסן וחזרנו תיכף כעבור יממה אחת.

למה חסידי ברסלב לא הגיעו להכניס רבתי

כאמור השתתפתי בשיעוריו הנפלאים של הגה"ח רבי צבי חשין שליט"א, ואחר השיעור שוחחתי עמו בדברים שהאירו את עיני בדרכי העבודה הישרה, אז הבנתי שהדעת המופלא של רביה"ק מאיר באור יקר על כל היהדות כולה, רביה"ק מבניס בנו דעת והשגה להבין אמיתותה של אמונה תמימה, דעת כזה שאתה רוצה הכל לעזוב ורק להאמין... ומי שלא טעם זאת אי אפשר להסבירו בדברים... אמונה שאינה מאמין מפני שאתה יודע שיש כזה דעת, לא שאתה מאמין כי אתה

ניצוצין קדישין

אדונינו מורינו ורבינו ז"ל הזהירנו לבלי לחשוב הרבה שזה הענין שנקרא איבער-טראכטן משליך את האדם מאד

מורינו והרה"ק רבי נתן זצ"ל
עלים לתרופה, מכתב תל"א

לכולל, אך אני חשבתי שזה לרעה ואלקים חשבה לטובה... הגעתי לבנין הכולל, אני מרים את עיני והנה אני רואה שהכולל נמצא לא פחות ולא יותר בבית מדרש "כתו שם טוב - על שם מורינו מברסלב זצ"ל... נכנסתי פנימה ואני מוצא שם אוצר שלם של ספרי רביה"ק ותלמידיו, נתברר שהוא ביהמ"ד של אג"ש והכולל שוכר את המקום לסדרי הכולל, כבר ראיתי שכוחו הגדול של האי זקן דקדושה הולך לפני בכל צעד.

הפנישה עם ראש הכולל...

בכל אופן לא השלמתי בזה שאצטרך לישב רוב ככל היום רק על לימודי הכולל, ולכן כשנפגשתי עם הראש כולל הדגשתי לפניו שסדר יומי מוזר למדי, אני הולך לישון מוקדם וקם בחצות הלילה ולומד ספרי רביה"ק... בתקווה שדברים אלו ימנעו ממני להתקבל איתי, אך מה מאוד התפלאתי כשהוא ענה לעומתי: **געוואלדיג מוראדיג! בדיק זה מה שאני מחפש...** הוא הוסיף ואמר כי יש לו נדיב נכבד שברצונו שיהיו אברכים היושבים ולומדים עשרים וארבע שעות ביממה, דיינו כל כמה שעות יש משמרה אחרת של אברכים שלומדים, זאת עפ"י מימרא דמיתאמרא משמיה קדישא דהגאון רעק"א זצ"ל עפ"י לימוד כזה מסביב לשעון יש שמירה מיוחדת על העיר, ועתה משעה שש בבוקר עד חצות הלילה יש לו כבר אברכים שלומדים, אך מחצות ואילך עדיין לא מצא, ועתה מה טוב ומה נעים שאני אבנס לכולל הזה ואשלים את החסר...

לא האמנתי לשמע אזני... חשבתי שאני נמצא בחלום... למעשה בשעות אלו הרי אין סדרים רגילים של כולל, כך סידר לי השי"ת כולל חצות בלימוד מה שליבי חפץ, הגיתי בכל לילה בספרי רביה"ק ובהנהגה דרבה לתפילת שחרית, אח"כ בסדר בוקר ושבת על כלל האברכים, היה זה תקופה של התעלות ורוממות הנפש...

אולם בלילה הייתי לומד לבד והיה קשה עלי קצת הלימוד בני לבין עצמי, ואף על זה היה לי בעוירי בדמות המנקה של הבימ"ד, ההוא היה אבדן בעל תשובה וירא ה', הוא סידר את הספרים, ומידי פעם היה מדבר עם האברכים, פעם אחת הוא ניגש אלי עם ספה"ק "שיחות הר"ן" בבקשה שאסביר לו איזה שיחה, הבטתי עליו ותמתי על שלא ידעתי שהוא ברסלבער, ושאלתי מאין ידע שאני ברסלבער... ההוא השיב לי שהרגיש עלי... כך קבענו חברותא יחדיו בחצות הלילה בלימוד הספרים הקדושים ושיחות חברים מורממים ועילאיים.

העצה היעוצה, לסמוך על ה' בתפילה ואמונה

אז ראיתי במו עיני איך יכול להיות מונעים שעושים הכל כדי למונע מהאדם להתהלך בדרך חיים, ודווקא על ידם נשלם הכל לטובה ולברכה, ע"י התמימות באמונה בה והסמיכה עליו שיעשה את אשר ברצונו.

על כן זהו העצה היעוצה לרוב המניעות, לא להינסך במדון ומריבה, אלא לסמוך על השי"ת להתפלל הרבה בהתבודדות ובאמונה תמימה, כי הכלי זין המועיל ביותר הוא התפילה, תפילה באמונה תמה שהשי"ת יכול לעזור בכל מצב, תפילה באמונה תמה בכוח התפילה של האדם עצמו, ועל ידי זה זוכים ורואים ישועות ונפלאות.

ניתן לשמוע הסיפורי התקורות מפי בעלי המעשה בקו המערכת. שלוחה 2/5

לי שזה היה המיטה שלו, הוא היה מוכן למסור את מיטתו ששילם עליה טבין ותקילין למען יהודי... רביה"ק כבר אמר שראוי לעולם שיתמחו על האהבה שבין אנשיו...

חדש אסור מן התורה

עיקר מניעות המח אצלי היה בענין הביטול המחולט לרביה"ק והאמונה בגדולת הצדיק, ויש כזה הרגשה שברסלב זה דבר חדש, כמו שרביה"ק אמר בעצמו (חיי מורינו רע"ט) "עתה אני מתחיל לגלות חדשות ונפלאות לגמרי".

בתחילה חזקתי את עצמי בזה שמואיר הרבה בספה"ק שאין צדיקים להבין הכל. אך במשך הזמן כשנכנסתי יותר הבנתי שהיפך הוא הנכון, **רביה"ק לא מוריד מאומה ממה שהיה עד עכשיו, אלא הוא מנחיל לאדם כאלו עצות נפלאות שמחיה ומרומם את כל מה שידע עד היום, אם עד עכשיו עשית דברים רק כי כך נהוג, הרי עכשיו אתה מקבל דעת דקדושה לעשות את הדברים בחיות בשמחה ובכוננת הלב, הכל מאיר באור חדש ויקר על מה שידעת עד היום, כל מצוה וכל עבודה ומנהג ישראל מקבל חן ויופי עילאי של האבת ה' וקרבת אלקים.**

וכפי שרביה"ק העיד על עצמו שהוא קנקן חדש מלא ישן, והכונה שהוא קנקן חדש שיכול להחזיק היטב את כל הדברים הישנים, לחדש אותם בהתחדשות לדורות הבאים עד ביאת הגואל.

הקרוב משפחה שרצה שאלמוד דווקא בכולל 'גורמלי'

אציין דוגמא אחת שהיה עמי מה שראיתי עין בעין איד שתוקף ומניעתו נהפך לתוקף הנעימות...

הנה ידוע מאמר החכם 'אין חוקק כהתחלת החסידות', כך שבתחילה הייתי ממש בוטר כאש שלהבת לחטוף עוד ועוד מהאי נחל הנבוע מקור חכמה, ישבתי הרבה בבתי מדרשות דאג"ש, גמתי ספר אחר ספר ושיחה אחר שיחה, דבר זה לא מצא חן בעיני קרובי, כי עד אז הייתי כל היום בכולל, למדתי וצללתי לסוגיות עם חברותות וחבורות, והנה ביום מן הימים עזבתי כל זאת והלכתי לשאוב מבארות אחרות, (כמובן, שלמדתי אז גם הרבה נגלות תורה, אבל לפי שעה רציתי לעשות לי ברסלבער סדר היום, עם קימת חצות וכו' וללמוד במקום שליבי חפץ, ולהתמיד בספרי רבינו זכ"ר).

היה אחד מקרובי משפחתי שפעל גדולות ונצורות על מנת שאחזור לתלם בסדרי הכולל כרגיל, עכ"פ בניגוד לרצוני הוא הפעיל את קשריו לקבל אותי בכולל מסויים לאברכים מצוינים, אמרתי לו שהגם שאינני חפץ בזה אני הולך לריב אתו, עשיתי התבודדות על זה והתפללתי להשי"ת שינחני בדרך הנכונה, תמכתי יתדותי בזה שאמר רביה"ק (שיחות הר"ן אות ב) שצריך להשליך את עצמו להשי"ת שיעשה הטוב בעיניו, ואח"כ להתנהג בתמימות ככל אשר יולץ השי"ת.

נסיתי בכל דרך לא להתקבל לכולל

כך נסעתי לפגשה עם הראש כולל, במשך כל הדרך הייתי שבור ורצוף, הרגשתי כמו דג שהוציאו אותו מן המים, כך הוציאו אותי בעל כרחי מסדר היומי המלא וגדוש בלימוד ספרי רביה"ק וקיום עצותי הק' הנותנים חיים לכל חי, כל הדרך דיברתי להשי"ת על תשוקתי לעבוד אותו כל היום בדרך האמת, וכעשיו רוצים להכריח אותי להיכנס לכולל וים שלם, במוחי הכנתי לומר לראש הכולל עיניינים שלא ימצאו חן בעיניו כך שיגיד שאני מתאים

שלטי"א הוא סיפר לי שכשאביו הגה"ח המקובל רבי וועלוועל זצ"ל התקרב בבחירתו רעשה כל העיר על הדבר הזה, כי הוא היה עילוי גדול ועדין לגאון, וטחו אז שזה ממש 'בל שחיית' עליו, שבמקום אשר ישקיע ראשו בלימוד התורה בכך כוחו ואונו, מיתה שנתעשה ברסלבער יתחיל להשקיע כוחות בתפילות והליכה לקברי צדיקים וכיוצא בה..."

רבים וטובים מבני ירושלים ניסו למנוע מצעד זה, היה רב אחד שניגש לאביו של ר' וועלוועל באמרו הלא בנך כל כך מכבד אותך מצד חיוב כיבוד אב, על כן עצתי שתגזור עליו בגזירת כיבוד אב שיעזוב את ההבלים הללו, ויחזור לתלמודו כבימים ימימה.

השיב לו אביו: אליבא דאמת כבר רציתי כמה פעמים לעשות כזאת, אבל כל פעם שבני נכנס לבית הוא מביא עמו שמחה וחיות מופלא כזה שאיני יכול לקלקל זאת... אני מתנחם שבפעם הבאה אעשה זאת, אך בכל פעם חזר ונשנה אותו דבר... כך שלא יוצא לי לומר לו זאת בשום זמן...

וה יסוד גדול לכל הנכנס בשערי העבודה, לעשות ולקיים רצון הבורא בדרכו של רביה"ק בשמחה בטוב לבב ובחיות, וזה מפיל הרבה מניעות, **כי כאשר האדם מתהלך עם שמחה וחיות בדרך כלל לא יהיו הפריע ולקלקל לו את חיות נפשו ושמתחו.**

האהבה שבין אנשי הצדיק באופן מופלא

כך עברה לה שנה של התעלות והתרוממות, בהתקרב ר"ה הבא כבר הייתי יכול לנסוע בלא היתרה, אך הוחלט שאצא לדרך כמה שיותר סמוך לר"ה, יצאתי רק בבוקר של ערב ר"ה והגעתי לקראת אמירת התיקון הכללי העולמי, נעמדתי עם המוודות ברחובה של עיר והצטרפתי לאמירה...

לא הייתי מסודר עם מקום אכילה ולינה, כנראה חשבתי שיש שם בית הכנסת אורחים... הסתובבתי אנה ואנה ולא ידעתי מה לעשות ולכן לפנות, עד שמצאתי ידד שמתכרתי וכשתודע שאין לי היכן להניח את ראשי הוא לקחני לחדר עם מיטה נוחה בשבילי, רק למחרת בצבתי יום ר"ה נתודע

סדר השיעורים

בגל הקודש באומאן בימי הקיבוץ ראש השנה תשפ"ד באולם

אש"ף האיחוד

פסנתרית נטוריון ואב"ק אג"ש להוראת והתחזוקת הולצהאגה יחד באולם של התיקון האמת

בבנין קרית ביסלע עולית קומה התמישית

<p>סעודת ליל ראשון דר"ה</p> <p>רשימת קריאת ריזים תורמים שירים שמעון שפירא שליט"א הרה"ח רבי נתן זצ"ל</p> <hr/> <p>סעודת יום ראשון דר"ה</p> <p>חיים וחסידים סידורי קריאת פסוקי תורה מרדכי שלום ראזנפונדל הרה"ח</p> <hr/> <p>סעודת יום שני דר"ה</p> <p>גאר מייז זצ"ל התבודדות ששעה לאנשים את היום מיכאל חשין שליט"א הרה"ח</p> <hr/> <p>סעודת שלישית רבתי</p> <p>רשימת ריזין בית עם חרות מלא כהונה אהבה ורחם שמעון ארי ברזין שליט"א הרה"ח</p>	<p>סעודת ליל ב' דר"ה</p> <p>לחות עם ריזי כל השנה הזמיר את הולכים עם תורה יעקב נתן אנשין שליט"א הרה"ח</p> <hr/> <p>סעודת יום ב' דר"ה</p> <p>קשר עשיר הוללות מפורסמת להפגשה אליעזר חשין שליט"א הרה"ח</p> <hr/> <p>סעודת יום ג' דר"ה</p> <p>ראיון עם דעתה כל השנה שמחה כבוד יום יום יואב משי אהב שליט"א הרה"ח</p> <hr/> <p>סעודת יום טוב</p> <p>שיר שבע אהליבים שירי פסוקים בארץ חסידותם של תורת המשנה יום טוב חשין שליט"א הרה"ח</p>
---	---

אשר לא ידעו ידעו ואלו לא ידעו ידעו
אשר לא ידעו ידעו ואלו לא ידעו ידעו

אשר לא ידעו ידעו ואלו לא ידעו ידעו
אשר לא ידעו ידעו ואלו לא ידעו ידעו

אשר לא ידעו ידעו ואלו לא ידעו ידעו
אשר לא ידעו ידעו ואלו לא ידעו ידעו

אשר לא ידעו ידעו ואלו לא ידעו ידעו
אשר לא ידעו ידעו ואלו לא ידעו ידעו

אשר לא ידעו ידעו ואלו לא ידעו ידעו
אשר לא ידעו ידעו ואלו לא ידעו ידעו

אשר לא ידעו ידעו ואלו לא ידעו ידעו
אשר לא ידעו ידעו ואלו לא ידעו ידעו

תקציר המערכת

דעת קדשו של הרה"ק מסאטמאר זיע"א לגבי התקרבות לברסלב

האברך ר' הערשל מאיר הי"ו - קרית יואל

2/5/144# סיפורי התקרבות ווינקל

האם יצטרפו וזה כדי לנסוע השנה לאומאן? כל המידע הנצרך לנוסעים לאומאן לקראת ראש השנה הבעל"ט

העסקן ר' חיאל גלנסקי הי"ו

2/9/1 אומאן ראש השנה ווינקל

האם בברסלב גם אומרים שהרבי חי כמו בחב"ד? הרב מרדכי שלום ראזנפעלד שליט"א

2/8/1 שאהבה נפשי ווינקל

הענין של הנסיעה לאומאן על ר"ה, מקורו מרביה"ק רבי נחמן זיע"א או מתלמידו הרה"ק רבי נתן זיע"א?

ר' אברהם שמוחה האלד שליט"א

9/3/1 קלארקיט ווינקל

האם מותר ע"פ הלכה השנה לנסוע לאומאן ר"ה, הרי באוקראינה נהרגים בכל יום אנשים במלחמה?

הגאון ר' יצחק ראזנבלאט שליט"א מויץ בהעדה חרדית

2/9/4/3 אומאן ראש השנה ווינקל

דברים חוצבים להבות אש לא לשכוח מתוך טרדות הנסיעה לרביה"ק לנצל את ימי אלול הקדושים כראוי

2/1/6/4 אוצר השיעורים ווינקל

סדרת שיעורי דעת מעמיקים על ענין הנסיעה הק' לרביה"ק לימי ראש השנה

הרב אליעזר חשין שליט"א

2/9/4/2/2 שיעורי הכנה לר"ה

יישע, שיעורים בענינים העומדים על הפרק, וכל מה שקורה בברסלב מידי יום ביזמו

מסעי 1

ארה"ק 02.560.7387	אמריקה 646.585.2985
בעלגיע 323.808.1775	ענגלאנד 0330.390.0487

קו הטלפון לכלל חסידי ברסלב. משמיע דבר זה ברמה בעת התעוררות, קול חוצה להבות אש, מפי חסידים ואנשי מעשה, אמרות טהרות מבחינה רדיקלית, שמעו ותנו נפשכם.

שאלה:

מבואר בדברי רביה"ק (בלק"מ תורה י"ט) שיש חילוק גדול בין השומע תורה מפי הצדיק בעצמו להלומד מהספר גרידא.

רצוני לשאול מה עושים כיום, איך יכולים לשמוע מפי הצדיק עצמו כאשר רביה"ק אינו חי אתנו בגשמיים?

מסתלק מזה העולם והאדם מסתפק אם עדיין נקרא חי אף לאחר מיתתו, זה גורם העלמה והסתרה של אור הצדיק, אך כאשר מאמין בדברי חז"ל בבירור שהצדיק נקרא חי אף לאחר מיתתו, אז מאיר עליו פניו ושכלו של הצדיק.

בדברים אלו מונח יסוד נורא! כמה שאני מאמין בצדיק שהוא חי כך הוא באמת יהיה חי בעבורי! כי אם לא יאמין האדם בצדיק אזי אף כשהוא בחיים חיותו ממש בעולם הזה נחשב כלפיו שהצדיק כבר נסתלק ח"ו.

זה הפירוש של לראות הבעל השמועה עומד כנגדו, כי כשצדיק בחייו אומר לאדם דבר עצה אזי אין לאדם ספיקות בזה, שהרי הצדיק בעצמו אמר לו, לא כן כאשר האדם רואה דברי הצדיק בספר אזי יכול לחשוב מאן יימר שזה העצה יעזור לי ונאמר אף עבורי, ואז נעשה באמת העלמה על תוקף כוח הצדיק הנמצא בספר, וזה הכוונה בדברי רביה"ק שיש חילוק בין השומע מפי הצדיק למי שלומד בספר, הכוונה בספר באופן של שחכה, ששוכחים את כח הצדיק המונח בו.

אבל כשלומד ספר באמונת חכמים בשלימות, שמדמה את בעל השמועה עומד כנגדו, רביה"ק עומד כנגדי ואומר לי כדת מה לעשות, ומה שאני לומד עכשיו הוא בדיוק מה שאני צריך לקבל מפי הצדיק כעת, אז נופלים כל המסכים והצמצומים ומתגלה אור הצדיק בבהירות, והיינו ממש השומע מפי הצדיק בעצמו, וכמו שמורנו הרה"ק רבי נתן זיע"א כותב לבנו שיאמרו שכל דברי רביה"ק מכוונים גם אלך ולכל אחד בפרטיות ממש! אין כאן איזה ריעון נחמד הכתוב בספר, אלא רביה"ק מדבר עמי ממש, להכניס את החיות בתוך הספר כשומע מפי הצדיק בעצמו.

סיפר לי אחד ששאל פעם את הגה"ח ר' עגרום הורביץ זצ"ל איזה שאלה, הוא פתח את הליקוטי מוהר"ן והתחיל לומר בהתלהבות פעם אחר פעם: "זאגט דער רבי!" "זאגט דער רבי!" "זאגט דער רבי!" ובכל פעם בער ליבו וגופו בלהט אש קודש יותר ויותר, ורק אחר כעשר פעמים הוציא את הדיבור של רביה"ק, הלה אמר לי שאז למד בחוש ממש אמונת חכמים מה, זה רבי חי! רביה"ק מדבר אלי עכשיו!

כך צריך לגשת ללימוד ספרו הקדוש, לשבת בדרך ארץ ליד הספר, הרי אני עומד כעת לפני הרבי, הרבי מדבר אלי בפרטיות ואומר לי לעשות כך וכך, ואני רוצה להתייעץ להבין מה שאומר אלי, אם זה דיבור של התעוררות הרי הצדיק עומד לפני ומצוה עלי, וכי אוכל להקל ראש נגדו? ואם זה דיבור של התחזקות אני שומע בבירור את קולו הגדול "ויואלד! קיין יאוש איז גאר ניט פארהאנדן!", זה העניין של החיפוש והיעין בדברי הצדיק.

ואז כשלומדים והפיון כזה מוזיה כל אחד את הצדיק כלפי עצמו, הוא מקבל שפע נפלא מהצדיק ודיבוריו הקדושים מאירים אור פניו שכלו ונשמתו של הצדיק, ואז - מבאר הגה"ק מטשעריין ז"ע (שם אות ב-ג) כותב שם יסוד מוסד השופך אור לכל העניין: "כשאין לאדם אמונת חכמים, אז אפילו בחיים חיותם של החכמים נחשב אצלו בחינת הסתלקות החכמים, מאחר שאין מאמין בהם, וכן להיפך מי שזוהר לאמונת חכמים בשלימות, אין שייך אצלו לומר הסתלקות החכמים או מיתתם ח"ו, מאחר שבאמונת הצדיקים במיתתם קרויים חיים".

"שכשזוכים לאמונת חכמים בשלימות, אין שייך לומר הסתלקות חכמים כי צדיקים במיתתם קרויים חיים, וע"י אמונת חכמים, א"ע שבגולה נסתלקו החכמים, אבל הפנימיות שלהם נשארה בעולם, והיינו אור חכמתם וזכות צדקתם ותורתם מגיע על העולם גם עכשיו", וממושך לבאר שכאשר הצדיק

ניתן לשמוע הש"ת בטוב טעם ודעת בקו המערכת, שלוחה 9/7/2

האירה עיני לבן ובוחר יסודות בדרכי החסידות

הרה"ח רבי שאול סירושה שליט"א

הנה בתורה קצ"ב מבאר רביה"ק שהצדיק מניח מוחו ושכלו דביבור שמחדש, ואף כאשר כותבים את החידוש על הספר לזכרון צריך להיזהר שלא לשכוח דמות הצדיק, והעצה לזה הוא לצייר בשעת הלימוד את דמות דיוקנו של הצדיק, כי כל חידוש של צדיק הוא שכלו ונשמתו שהוא דמותו ממש, ואז כאשר מצייר את דמותו הרי זה כאילו שומע מפי הצדיק בעצמו.

הגה"ק מטשעריין ז"ע בספרו 'פרפראות לחכמה' (בבאר העיניים בחוה"ד) משווה דברי רביה"ק הללו למה שבמבואר שם על עניין ראיית פני הצדיק, שלעובדא ולמעשה זוכים לתיקונים של ראיית פני הצדיק ע"י הלימוד בספריו הק', כי שם נמצא דמות דיוקנו ואור פניו.

כיוצא בזה הוא מביא (תניני ע"ב) מדברי מורינו הרה"ק רבי נתן זיע"א (ליקוטי הלכות, הלכות תפילין הלכה ה') וכותב: "מובן מדברי שכתמעיניים הטב לשם שמים בספרים הק' של הצדיק האמת, ומתבוננים היטב בנפלאות נוראות השגתו הק' ובעימות אמתת דבריו עצותיו הק' והתמימים, ע"ז ממשיכין התיקונים המבוארים בליקוטי מוהר"ן שזוכים ע"י ראיית פני הצדיק, כי בהספרים הק' הנ"ל שם מאיר פניו ושכלו ונשמתו של הצדיק".

היוצא לן מכל הנ"ל שכהיום זוכים לעניין המופלא של לשמוע מפי הצדיק ממש ע"י לימוד ספריו הק' שנחשב ממש כשומע מפיו.

אמנם השאלה עדיין במקומה עומדת, כי למעשה רביה"ק כותב במפורש שאינו דומה השומע מפי הצדיק ללומד בספר, ועתה הוכחה שהלומד כותב הוא כשומע מפי הצדיק בעצמו.

כדי להסביר העניין נקדים את לשונו הזהב של רבי נתן זיע"א בתפילותיו (ליקוטי ח"א קצ"ב): "ותהיה בעזרי ותושיעני שאזכה לדיקים מה שהזהירו חז"ל לצייר לפני בשעת הלימוד דמות דיוקנו של התנא והצדיק שאני לומד דבריו הקדושים, ויהיה דומה בעיני כאלו הצדיק והתנא עומד לפני, וכן כשאדבר ואספר דברי תורתו לאחרים השומעים ממני, יהיה עומד לפני דמות דיוקנו לפני שיהיה נחשב כאלו הצדיק והתנא מדבר עמהם שומעים דבריו מפיו בעצמו, באופן שיעטו דבריו הקדושים פעולתם בשלימות, ויגמרו הצדיקים כל התיקונים שהתחילו להמשיך בעולם".

ולכאורה מה הכוונה לצייר בדעתו דמות הצדיק, האם לדמיין בעיני רוחו ששומע עכשיו התורה מפי הצדיק, הלא דמיון גרידא הוא ומה יועיל לו?

אלא רביה"ק אומר (ח"א תורה י"ז) שצריך להקים האמונה הנפולה באמונת צדיקים מה שלא האמין שגם במיתתם קרויים חיים, עוד מבואר שם שכשאין לאדם אמונת חכמים זה הסתלקות חכמים, והגה"ק מטשעריין ז"ע (שם אות ב-ג) כותב שם יסוד מוסד השופך אור לכל העניין: "כשאין לאדם אמונת חכמים, אז אפילו בחיים חיותם של החכמים נחשב אצלו בחינת הסתלקות החכמים, מאחר שאין מאמין בהם, וכן להיפך מי שזוהר לאמונת חכמים בשלימות, אין שייך אצלו לומר הסתלקות החכמים או מיתתם ח"ו, מאחר שבאמונת הצדיקים במיתתם קרויים חיים".

"שכשזוכים לאמונת חכמים בשלימות, אין שייך לומר הסתלקות חכמים כי צדיקים במיתתם קרויים חיים, וע"י אמונת חכמים, א"ע שבגולה נסתלקו החכמים, אבל הפנימיות שלהם נשארה בעולם, והיינו אור חכמתם וזכות צדקתם ותורתם מגיע על העולם גם עכשיו", וממושך לבאר שכאשר הצדיק

<p>על השבוע יסוד</p> <p>מהודר משה אריה שיערין הי"ו</p> <p>שחרם 500 גליונות</p> <p>להגיל שמחת הולדת בתו למז"ש ימלא ה' כל משאלות לבו לטובה</p>	<p>על השבוע יסוד</p> <p>מהודר מרדכי האבערפעלד הי"ו</p> <p>שחרם 400 גליונות</p> <p>להגיל שמחת הולדת בתו למז"ש ימלא ה' כל משאלות לבו לטובה</p>	<p>על השבוע יסוד</p> <p>מהודר צבי ליברמאנש הי"ו</p> <p>שחרם 400 גליונות</p> <p>להגיל שמחת הולדת נכדו למז"ש ימלא ה' כל משאלות לבו לטובה</p>	<p>על השבוע יסוד</p> <p>מהודר רייך שרר הי"ו</p> <p>שחרם 400 גליונות</p> <p>להגיל שמחת אירוסים בנו למז"ש ימלא ה' כל משאלות לבו לטובה</p>	<p>על השבוע יסוד</p> <p>מהודר דוב גודלובסקי הי"ו</p> <p>שחרם 400 גליונות</p> <p>להגיל שמחת הולדת בתו למז"ש ימלא ה' כל משאלות לבו לטובה</p>	<p>על השבוע יסוד</p> <p>מהודר שמעון דאודאוויטש הי"ו</p> <p>שחרם 400 גליונות</p> <p>להגיל שמחת הולדת בתו למז"ש ימלא ה' כל משאלות לבו לטובה</p>	<p>על השבוע יסוד</p> <p>מהודר שראול נחמן חשין הי"ו</p> <p>שחרם 400 גליונות</p> <p>להגיל שמחת הולדת בתו למז"ש ימלא ה' כל משאלות לבו לטובה</p>	<p>על השבוע יסוד</p> <p>מהודר מרדכי בערגער הי"ו</p> <p>שחרם 350 גליונות</p> <p>להגיל שמחת הולדת בתו למז"ש ימלא ה' כל משאלות לבו לטובה</p>
---	---	---	--	---	--	---	--